

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 598/2021
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ... и ИИ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милоје Цветић, адвокат из ..., против тужене Компаније „Internacional CG“ ДП у стечају, из Београда, чији је заступник стечајни управник Агенција за лиценцирање стечајних управника, чији је пуномоћник Владимир Грковић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Основног суда у Рашкој, на седници одржаној 14.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, стварно је надлежан Основни суд у Рашкој.

Образложење

Основни суд у Рашкој, решењем П1 107/21 од 06.08.2021. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да како је пуномоћник тужилаца поднеском од 05.09.2018. године предложио да се тај суд огласи стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и списе предмета уступи Привредном суду у Београду. Затим, да је решењем Привредног суда у Београду Ст 72/15 од 18.03.2016. године над туженим „Internacional CG“ отворен стечајни поступак, због чега је основан предлог пуномоћника тужилаца и на основу одредби члана 118. став 1. и 2. Закона о стечају, одлучио као у изреци.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 9490/2021 од 24.09.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао да су тужиоци поднели тужбе против Компаније „Internacional CG“ ДП из Београда, сада у стечају, Агенције за приватизацију Републике Србије, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације и Компаније „Generalexport“ ДП из Београда, сада у стечају. Затим да решењем П1 107/21 од 06.08.2021. године, којим се Основни суд у Рашкој огласио стварно ненадлежним може закључити да се тај суд огласио стварно ненадлежним у односу на све тужене, а да у односу на туженог „Internacional CG“ у стечају нису испуњени процесни услови за оглашавање основног суда стварно ненадлежним, а пре доношења и правноснажности решења о наставку поступка у односу на тог туженог (утврђен је

прекид поступка решењем П1 606/12 од 17.11.2015. године) па да се стога не може засновати надлежност привредног суда. У односу на туженог „Generalexport“ у стечају, повучен је предлог за наставак поступка (утврђен је прекид поступка решењем П1 606/12 од 23.02.2016. године), те пре наставак поступка основни суд није ни могао да се огласи стварно ненадлежним, а у односу на Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације не постоји основ за заснивање надлежности привредног суда у смислу одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, с обзиром на то да нису испуњени субјективни и објективни услови прописани наведеном законском одредбом. Поред тога, да у конкретној ситуацији није реч ни о спору у вези са применом прописа о приватизацији, будући да новчана накнада за остварени радни стаж није у вези са променом власништва тужених „Internacional CG“ и „Generalexport“, и да уколико је основни суд хтео да настави поступак само у односу на једног туженог и огласи се у односу на њега стварно ненадлежним, иако то из изреке решења о ненадлежности не произилази, претходно је морао да настави поступак у односу на туженог и да раздвоји поступак у односу на остале тужене у односу на које није ни поднет предлог за наставак поступка.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио је да је Основни суд у Рашкој стварно надлежан за поступање у овом предмету.

Тужба је поднета 28.05.2012. године, са предлогом да се обавезу тужени „Internacional CG“, Република Србија – Агенција за приватизацију и „Generalexport“ да солидарно за сваког тужиоца плате одређени новчани износ на име уговорене новчане накнаде Програмом реструктурирања у висини од 200 евра у динарској противвредности за сваку пуну годину радног стажа.

Основни суд у Рашкој, решењем П1 606/12 од 17.11.2015. године, утврдио прекид поступка у односу на туженог „Internacional CG“ у реструктурирању, због отварања поступка стечаја над туженим. Основни суд у Рашкој, решењем П1 606/12 од 23.02.2016. године, утврдио је прекид поступка у односу на туженог „Generalexport“ у реструктурирању, због отварања поступка стечаја над туженим. Виши суд у Краљеву, решењем Гж1 100/16 од 13.09.2016. године, одбио је као неосноване жалбе тужилаца и тужене Агенције за приватизацију и потврдио решење Основног суда у Рашкој П1 606/12 од 17.11.2015. године и П1 606/12 од 23.02.2016. године. Основни суд у Рашкој, је решењем П1 606/12 од 27.09.2016. године, утврдио је прекид поступка у односу на тужену Агенцију за приватизацију Републике Србије Београд. Тужиоци АА, ВВ, ГГ, ББ, ЖЖ, ИИ, ЕЕ, ЗЗ, ЂЂ и ДД су предложили наставак поступка у односу на туженог „Internacional CG“, истакли тужбени захтев ради утврђења основаности потраживања и предложили да се Основни суд у Рашкој огласи ненадлежним и списе предмета уступи Привредном суду у Београду ради доношења одлуке.

Основни суд у Рашкој, решењем П1 606/12 од 19.04.2018. године, наставио је поступак прекинут решењем тог суда П1 606/12 од 27.09.2016. године (решењем П1

606/12 од 27.09.2016. године је утврђен прекид поступка у односу на тужену Агенцију за приватизацију Републике Србије).

Одредбом члана 222. став 1. тачка 5. ЗПП је прописано да, суд утврђује прекид поступка кад наступе правне последице отварања поступка стечаја. Одредбом члана 224. став 2. ЗПП, да, за време трајања прекида поступка суд не може да предузима никакве радње у поступку. Ако је прекид наступио после закључења главне расправе, суд може на основу те расправе да донесе одлуку. Одредбом члана 225. став 1. ЗПП, да, поступак који је прекинут из разлога наведених у члану 222. тачка 1. до 5. овог закона, наставиће се кад наследник или старалац заоставштине, нови законски заступник, стечајни управник или правни следбеници правног лица преузму поступак или кад их суд на предлог противне стране позове да то учине.

Одредбом члана 88. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр.104/09, 99/11, 71/12-УС, 83/14, 113/17, 44/18 и 95/18), је прописано да, у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја прекидају се сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину, сви управни поступци покренути на захтев стечајног дужника, као и управни и порески поступци који за предмет имају утврђивање новчане обавезе стечајног дужника.

Одредбама члана 90. Закона о стечају је прописано, под којим условима се парнични поступак наставља у којем је стечајни дужник тужени. Одредбама члана 91. овог закона, могућности суда у случају испуњености или неиспуњености услова из члана 90. овог закона (одбацивање предлога за наставак прекинутог поступка или одређивање наставка поступка и евентуално уступање предмета надлежном суду). Одредбом члана 92. овог Закона је прописано да, уколико у предлогу за наставак поступка тужилац не преиначи тужбу постављањем утврђујућег уместо обавезујућег тужбеног захтева, надлежни суд ће наставити поступак и одбацивати тужбу као недозвољену.

Према томе, како су тужени „Internacional CG“ и „Generalexport“ у стечају, то је Основни суд у Рашкој требао да после наступања правних последица отварање поступка стечаја и доношења решења којим се утврђује прекид поступка, код постојања предлога за наставак поступка из члана 225. став 1. ЗПП, да сагледа околности од којих зависи одлука о наставку поступка у односу на туженог „Internacional CG“, односно оцени испуњеност услова из члана 90. Закона о стечају и донесе одлуку из члана 91. или члана 92. овог Закона, због чега је стварно надлежан за даље поступање у овој парници на основу цитираних одредби Закона о парничном поступку и Закона о стечају.

Дакле, за сада у овој фази поступка Основни суд у Рашкој се није могао огласити стварно ненадлежним за поступање у овом предмету.

Поред тога, уколико Основни суд у Рашкој, оцени да није стварно надлежан да поступа у односу на туженог „Internacional CG“, који је у стечају, имајући у виду садржину тужбеног захтева, да оцени да ли има места доношењу одлуке после доношења одлуке о наставку поступка у односу на „Internacional CG“ о одвојеном расправљању и раздвајању поступка у односу на остале тужене, на основу члана 221, 222. и 254. Судског пословника („Службени гласник РС“, бр. 111/09, ... 93/19), у вези

члана 328. ЗПП, па после тога да се огласи стварно ненадлежним у односу на туженог „Internacional CG“.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић